

Udvidelser, som her foreslaaes, for at see, hvor aldeles vi staae ind paa en anden Vej, hvor meget vi udvide det Omfang, Akademiet hidtil har havt, og gaae ind paa et Omraade, hvor jeg troer, at Skolen bør ophøre. Her er foreslaaet ansat en Docent i Decorationsfaget. Er Decorationsfaget Noget, der kan gøres til Gjenstand for Docering? Kan man lære Folk Smag, kan man indgive dem Genie? (En Stemme: Man kan uddanne Folk!) Man kan ikke uddanne Folk; man kan give dem Underviisning i visse Retninger, saaledes at de kunne benytte de Midler, der ere tilstede, til at uddanne sig selv; men der er Ingen, der kan staae frem og lære det, som kun Geniet giver. Hvor mange Decorateurer have vi fundet her-tillands? Den ærede Minister maa bedst vide det, siden han har fundet Arbejde for denne Mand, fordi han er en saa stor — Sjelsbenhed. Det er en Sjelsbenhed at have en Decorateur som den, vi nu have her i Landet, en saa stor Sjelsbenhed, at vi skulle benytte ham, medens han lever, til at gøre et Kunstværk, som kan vedligeholde Mindet om, at vi have havt en saadan Sjelsbenhed her i Landet. Nei, der kan ikke med nogen Nytte profesferes i Decorationsfaget. Der er Spørgsmaal om en Docent i Anatomi; vel, men er der her indenfor Rjøbenhavns Grændser, i en By, hvor der er Overmaal af dygtige Folk, istand til at give den Underviisning i det Omfang, som den her behøves, nogen Nødvendighed for at have en fast ansat Docent i Anatomi ved dette Institut, og derfor oprette en Post paa 500 Rd., som ellers skulde være det, man giver paa Steder, hvor det nærmest er et Hovedfag? Naar vi saaledes gaae Sagen nær paa Klingen, saa ville vi komme til at finde, at Alt, hvad der indskrænker sig til den egentlige Skole, den Skole, hvortil der er anvist Lærersløn, jeg huffer ikke til hvormange Lærere, men som er forhyet med 100 Rd. for hver, er; troer jeg, Alt, hvad vi foreløbig behøve, og det forekommer mig, at man bør idelulke alt det Øvrige af Loven, jeg mener ikke med Hensyn til Bevillingen, thi den skal jeg strax nærmere komme til at omtale, men med Hensyn til Bevillingen, overført paa bestemte Gjenstande; der er en stor Forskjel mellem de to Ting.

Jeg kommer nu til det egentlige finantzielle Spørgsmaal, og med Hensyn dertil kan den ærede Minister ikke nægte, at han selv har gjort sig en Streg i Regningen ved ifjor at staae os saa megen Fernbane, at vi iaar have faaet en Underbalance af 2,200,000 Rd. Denne Omstændighed gjør Stillingen gunstigere for os, som ere tilbøjelige til at overveie. Vi staae altsaa paa en Underbalance og sægte mod et Deficit, og naar man saa siger: men det er jo kun Smaating, hvorom der her er Tale, vi doublerer kun en ringe Udgift, saa svarer jeg, at dersom man vil gennemføre dette Raisonnement i sine Consequentser, saa vil vort Deficit meget bethdelig forøges. Vi ere komne i Underbalance, fordi vi ikke have villet beregne vore Evner, og fordi vi ikke nøie have overveiet det Udbytte, som de udlagte Penge med nogenlunde Sikkerhed kunde give, men vi ville komme i hyderligere Underbalance, dersom vi sige: det er i Grunden kun Smaating, vi give os af med. Vi have endnu ikke ved nogen af de Lønningsforøgelser, hvormed vi have beskæftiget os, fordoblet Udgiften. Det, som her er foreslaaet, er den høieste Forøgelse, vi ere komne til; men hvoraf kommer det? Det kommer deraf, at man ved de enkelte Bestemmelser i denne Lov er gaaet udenfor de halvt om halvt opstillede Regler, vi hidtil have fulgt. Hidtil have vi, naar vi have fundet, at en Gage burde forhøies, enten beholdt den som Udgangspunkt for den nye Gage og lagt Alders- og Sædtillæg til eller forhøiet den ældre Gage med $\frac{1}{4}$ og lagt Alders- og Sædtillæg til; men i dette Tilfælde er man gaaet langt ud derover; man har forhøiet den oprindelige Gage med over en Tredebeel, hvortil man har lagt et meget stærkt stigende Alderstillæg og desuden Sædtillæg. Dersom man nu siger: ja, men ere vi ikke komne til paa andre Ste-der at fastsætte ligesaa høie Lønninger for Mænd, som vi ikke ansee for mere værd — jeg veed nok, at man ikke her har kunnet lide en saadan Sammenligning; jeg kan erindre, at da man anstillede en Sammenligning mellem Contorchefer og Professore, blev det taget meget ilde op, men denne gang gjør jeg det ikke i min egen, men i Modstandernes Interesse, og det skaffer altid en behageligere Modtagelse